

[Pürschel.]

det, som mange konservative Vælgere ønskede sig. En Politik, der erklærer at have til Maal at nedsætte Skatterne, vil altid øve en stærk Tiltrækning paa Vælgere, ikke mindst paa de konservative Vælgere, i øvrigt ogsaa paa Vælgere i andre Partier, paa alle de Vælgere nemlig, som er med til at betale Skatterne, men ikke mindst vil dette gælde for konservative Vælgere, som for det store Flertals Vedkommende mener, at Staten har paataget sig alt for mange Opgaver, og at Samfundet som Følge deraf kræver alt for store Skatter af Borgerne under snart sagt alle mulige Forhold.

Under dette glemte man visse Ting. For det store Flertal af det konservative Partis Vælgere er det Kommuneskatten og ikke Statsskatten, som er den tyngende, den afgørende, derom er der ingen Tvivl, og derfor, selv om Ministeriets Skattelettel-sespolitik var principielt rigtig og ogsaa i mange Henseender ægte konservativ, var det dog paa Forhaand givet, at den kunde ikke føre til det Maal, som man fremstillede for Vælgerne.

Jeg tror, at jeg havde Ret, naar jeg under Valgkampen i 1926 altid sagde dette, at en Politik, der sætter sig til Maal gennem Nedsættelse af Statens Udgifter at skabe en Lettelse af Skattebyrderne, saaledes at dette meget hurtigt fører til en følelig Skattelettelse, er umulig, er uigennemførlig. Og det forekommer mig, at Ministeriet Madsen-Mygdals Politik, skønt den har været ført med en Konsekvens i mange Henseender, som man maa beundre hos Venstre, fører Beviset for, at det, jeg i sin Tid sagde, var rigtigt.

Jeg har altid ment, og jeg mener fremdeles, at den sikre Vej, den hurtige Vej, til at skabe en Lettelse i Skattetrykket, er nu denne at faa flere til at bære. Dette gælder i høj Grad for Kommuneskatten; dér er det umiddelbart indlysende; men det gælder jo for øvrigt for Skatter i al Almindelighed. Dette blev imidlertid i nogen Grad glemt, fordi der var saa megen Glæde over den Omvendelse, som Ministeriet Madsen-Mygdal var Udtryk for. Man har jo et gammelt og smukt Ord, der taler om Glæden over den Synder, der omvender sig, der er saa meget større end o. s. v. Denne Glæde var jo umiskendeligt til Stede i konservative Kredse, og det forklarer, at det har været muligt for Ministeriet at føre den Politik, det har ført.

Det er klart, at det, jeg savner i Ministeriets Politik — det vil ingen her i Salen være i Tvivl om —, er hele den aktive Side,

det er den positive Erhvervs politik. Dér ved jeg jo, at man fra Regeringens Side vil paa-beraabe sig Liberalismen og Kræfternes frie Spil, man vil kalde os andre for Merkantil- lister o. s. v.

Alt dette lader mig nu ganske kold. Jeg maa sige, at Liberalismen har for mig paa ingen Maade nogen imponerende Ka- rakter; det er slet ikke noget, jeg bryder mig om at faa tillagt, Konservatismen skal i hvert Fald efter min Mening ikke pynte sig med at kalde sig Liberalisme, det er den for god til. Og hvad Merkantilismen angaar, synes jeg, man skal være meget forsigtig med fra de demokratiske Partiers Side her i Landet at tale haanligt om den, her, hvor man Gang paa Gang har søgt ved direkte Indgreb at sætte Erhverv i Gang. Tænk blot paa hele Husmandsbevægelsen, som jo i Virkeligheden er en Husmandsmerkan- tilisme af rent Vand. Dér er man ikke bange, dér kan man godt støtte og støtte direkte o. s. v., og man er villig til at give Kreditter og Statslaan. Der er kun een Ting, man ikke vil. Naar man kommer til et bestemt Punkt, siger man: Nej, dette kan vi ikke være med til; her rejser sig vore liberale Tilbøjeligheder, nu naar vi til det Punkt, hvor Merkantilismen kommer og bliver forærgelig.

Alt dette lader mig, som sagt, ganske kold, thi der er ingen, der kan staa op her i Landet og sige, at han som Politiker har kæmpet for at gennemføre Liberalismen eller kæmpet imod Merkantilismen, der er ingen Politiker her i Landet, der kan sige, at han har gjort en virkelig dybtgaaende og alvorlig Indsats for at afskaffe Told o. s. v. Saadanne Politikere findes slet ikke, men alle disse Teorier, alle disse Principper mobiliseres i det Øjeblik, man har Brug for dem, og pakkes lige saa hastigt væk, naar de bliver ubekvemme.

Derfor er dette slet ikke afgørende, og derfor mener jeg, at Konservatismen uden Hensyn til, om Stemmerne gaar imod, naar vi dog har bragt det saa vidt, at vi har vendt det største Parti her i Salen saa- ledes, at de i nogen Grad har afsvoret deres tidligere saa faste Modstand mod dette Onde, som jeg ikke behøver at nævne, ganske roligt skal fortsætte. Vi skal gøre det ganske uforfærdet, og vi skal gennemføre i Praksis den Sætning, som jeg har fundet saa uimodsigelig rigtig, og som jeg aldrig har fundet nogen, der kunde modsige: at hvis jeg vil gennemføre en Ting, vil jeg gennemføre den, fordi jeg mener, den er rigtig, og saa bliver den ikke forkert, fordi en eller flere eller mange Socialdemokrater